

[Statsministeren.]

Side i Anledning af den af det ærede Medlem omtalte Ekspedition henledt den islandske Regerings Opmærksomhed paa Spørgsmaalet, og det er at haabe, at den almindelige og berettigede Stemning, der er imod disse Jagtmetoder, vil finde Gehør i ansvarlige Kredse i de Lande, hvorfra saadanne Ekspeditioner udsendes. I øvrigt synes det at fremgaa af Oplysninger nu, at de zoologiske Haver, som tidligere aftog Moskusokser, ikke længere vil optræde som Købere, og Udsigten til med Fordel at kunne afsætte disse Dyr vil derfor formodentlig bortfalde. Noget andet er, at den Jagt, som en Ekspedition, der overvintre i disse øde Egne, anstiller paa Moskusokser for at benytte Kødet til Proviant for Ekspeditionens Medlemmer og Dyr, efterhaanden kan føre til Udryddelse af Moskusokserne. Den danske Regering har derfor sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet, og det er en Selvfølge, at man vil søge at finde Udveje til en tilfredsstillende Løsning af Sagen. Ministeriet er derfor foruden af den Sag, her er Tale om, og de Oplysninger, som det ærede Medlem har fremsat, og som jeg altsaa ganske har maattet bekræfte, yderligere tilskyndet til at tilstræbe en vis Fredning af disse Dyr ved en Vedtagelse paa det 18de skandinaviske Naturforskersmøde i København i August 1929. I denne Henvendelse paapeges den samme Fare, som det ærede Medlem har haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og opfordres Regeringen til at overveje, om det ikke vilde være rimeligt, baade af zoologiske og af andre Grunde, at søge en rimelig Fredning iværksat, navnlig da disse Dyr overhovedet ikke forekommer i vor Tid udenfor det nordøstlige Grønland og, i en noget afvigende Form, i visse Dele af det nordøstlige Kanada. Som sagt, saaledes foranlediget baade af den triste Begivenhed, som den paagældende Ekspedition har afstedkommet, og af denne Henvendelse fra Naturforskersmødet, vil Sagen stadig være Genstand for Overvejelse med det for Øje at søge en Form, under hvilken man kan modvirke en saadan Tendens.

Jeg vender mig derefter igen til de ærede Ordføreres Udtalelser nu ved Finanslovdebatten. Venstres og de Konservatives Ordførere har begge med Tegn paa Forargelse udtalt deres Forundring over, at Tjenestemændenes Lønforhold ikke er omtalt i Aabningstalen. Det forekommer mig, at denne Forundring er noget kunstig. Ministeriet har jo, som ærede Medlemmer særdeles vel ved, i Forstaaelse med Statens

Tjenestemænd ladet paabegynde Forhandlinger angaaende deres Lønforhold og Arbejdsforhold, og de Ønsker, der næres i Tjenestemandskredse, forebringes og behandles nu, og naar Sagen er afsluttet paa denne Maade, tages der naturligvis Standpunkt til den. Nu ved jeg vel, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke nærer denne Interesse, fordi han ønsker Tjenestemændenes Løn forbedret; det fremgik ogsaa af hans Tale, at hans Ønske er at fortsætte den Nedsættelsespolitik, Venstre fulgte i en tidligere Periode. Men jeg kan altsaa kun sige, at det vil ikke ske. Der er lukket for den Nedsættelse, det ærede Medlem ønsker, og der forhandles paa behørig Maade med Tjenestemændene om de Interesser, de har.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nærer Bekymringer med Hensyn til Kirkens Forhold. Jeg ved ikke af, at den af Rigsdagen nedsatte Kommission angaaende Kirkens Forhold har endt sit Arbejde. Dette Arbejde fortsættes, saaledes som jeg allerede i Sommersamlingen oplyste, og naar et Resultat foreligger, tages der Standpunkt til det paa sædvanlig Maade. Jeg ved heller ikke af, at de Partier, der støtter Regeringen, skulde have ændret deres Opfattelse af Kirkens Forhold til Staten, saaledes som det ærede Medlem syntes at formode. Men da intet nyt foreligger i Sagen, vil det ikke være muligt at fremsætte nærmere Udtalelser, før den af Rigsdagen vedtagne Behandling har fundet Sted.

Det var helt interessant at bemærke, hvorledes de ærede Ordførere baade for Venstre og Konservative nu har faaet en urimelig Interesse for Erhvervsforholdene — det ærede Medlem Hr. Holstein berørte for øvrigt ogsaa dette Emne. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente, at Socialdemokratiet havde lovet straks at bringe de ulykkelige Tilstande til Ophør. For saa vidt hermed sigtes til den forrige Regerings Politik, er det rigtigt. Det første og vigtigste var at standse den Politik og dermed den Usikkerhed, som prægede hele Samfundet, og det skete. Det skete, da vi, takket være en konservativ Haandsrækning, fik styrtet det forrige Ministerium. Den 19. Marts i Aar gav vi de Konservative en Chance for at være med til den gode Gerning at fælde Ministeriet af Hensyn til Erhvervsforholdene, men Partiet vilde ikke være med. To Dage efter aabnede det konservative Parti imidlertid Adgang for os til at besørge dette Arbejde alene, og saa gjorde vi det. Deraf fulgte Valget, og det bragte virkelig de ulykkelige Tilstande til